

tionella strävanden. Dess sökande måste vara fritt från förutsättningar. Men den kan inte få falla ned och tillbedja det brutala våld, som dödar all ande, inte förneka den frihet, som utgör dess mest elementära förutsättningar. Ty därmed hade forskningen givit sig själv döds-hugget.

Det är stimulerande att vår unga generation levande förstår och känner detta, hoppfullt, att prof. Tingsten och inte prof. Böök talat ur den svenska akademiska ungdomens eget hjärta.

Dagens Nyheter

13/12 1937

RÄTTELSE.

Dagens Nyheter har mottagit följande med begäran om publicering.

I sin bok "Demokratien är död, leve demokratien" har direktör Malcolm Lilliehöök angripit mig för en sats i en i majnumret av Tiden skriven artikel, enligt vilken vår beredskap skulle vara "ägnad att trygga i första hand vår neutralitet, i andra hand vår frihet och i tredje hand vår heder". Denna sats skulle, anser han, visa att jag sätter hedern lägre än friheten och friheten lägre än neutraliteten. För mig — och jag hoppas för läsare utom direktör Lilliehöök — har satsen, som ingår i en artikel om den nationella och demokratiska samlingen, helt enkelt inneburit att om vi icke kunna bevara vår neutralitet, skola vi försvara vår frihet, och om ej heller friheten kan bevaras, skola vi slåss för vår heder.

Den rangordning jag tänkt mig de tre begreppen emellan är sålunda densamma som direktör Lilliehöök vill hävda. Angreppet mot mig — och i detta sammanhang påstås rent av att jag skulle representera den svenska demokratin — är alltså ogrundat.

Herbert Tingsten.

Med största tillfredsställelse har jag tagit del av ovanstående. Då därav framgår att professor Tingsten och jag på ifrågavarande viktiga punkt äro av samma åsikt, bortfaller givetvis grunden för min tidigare anmärkning.

Malcolm Lilliehöök.